

Yönlendirilmiş Eğlence ve Bunun Gençlerin Rolünün Ortadan Kalkması Üzerindeki Etkisi

Gençler bu günlerde Dünya Kupası (futbol) maçlarını takip etmekle meşguller; hatta durum, genç neslin uykusunu kaçıran önemli ve hayati meseleler olmasına rağmen maçları takip etme takıntısına, şerî ve dünyevi görevlerini aksatmalarına ve bu maçları izlemek için genel, özel, aile ve arkadaş toplantıları düzenlemelerine kadar ulaşmıştır. Hatta bu nesil, kendi geleceğini inşa etmek için artık sevinebileceği bir emare dahi göremez hale gelmiştir. Buna ilaveten bu ümmete karşı kurulan komplolar, bu günlerde yaşanan büyük olaylar ve Mübarek Toprak Filistin ve diğer Müslüman ülkelerde ümmetlerinin bedenindeki yaralardan akan kanlar da ortadayken... Ancak bu meşguliyet gözlemcilerde, mevcut neslin etrafında dönen olaylara, kendisine karşı kurulan komplolara, kendi geleceğine ve tıpkı Allahu Teala'nın kavlinde; **“Hatırla ki Rabbin meleklere: Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım, dedi.”** [Bakara 30] şeklinde geçtiği gibi İslam akidesinin açıkladığı egemenlik (istihlaf) mefhumu çerçevesinde ümmetinin akıbetine ne derece ciddi ilgi duyduğu konusunda şüphe uyandırmaktadır.

Şüphesiz insanların büyük bir kesimi, İslam ümmetinin ve tüm insanlığın içinden geçtiği acı gerçekliğe dair çözümlerin bilincine sahip olamamanın gölgesinde derin bir öfke ve hayal kırıklığı durumu hissetmektedirler. Genç neslin bu "oyunu" takip etmesinin sebebi de işte budur; yani genç nesil bunu, gerçeklikten ve istihlaf ve sorumluluğunu yerine getirmekten bir kaçış olarak görmektedir. Oysa bu nesil; değişimi gerçekleştirmek için çalışması ve ümmetin ve insanlığın derdini omuzlarında taşıması gereken bir nesildir. Ancak hemen bu nesli önemsizlikle suçlamamalıyız; aksine gerçekliğin baskısından ve değerli olan her şeyi feda etmeyi gerektiren değişim yolunda yürümenin zorluğundan dolayı onu mazur görmeliyiz.

Bir de bu sebebe İslam beldelerindeki mevcut rejimlerin komplolarını ve Batı'nın bu oyundan kazandıklarını eklediğimizde, gençlerin karşı karşıya olduğu zorluk hiç de kolay değildir. Zira bu rejimler, ortaya çıktıkları günden bu yana ümmete, onun sömürgeci kâfirin hegemonyasından azat olma ve ondan kurtulma, diniyle ve yaşam tarzıyla ve hatta ümmetin ve gençlerinin ciddiyet doğasıyla uyumlu meşru eğlence yöntemleri de dâhil olmak üzere ümmetin asil hadaratının doğasından kaynaklanan ve onunla uyumlu olan medeni yaşam tarzıyla bağımsız olma arzularına dil uzatmaya soyunmuşlardır. Nitekim ajan rejimler, genç neslin ciddiyetini zedeleyen birçok plan hazırlamışlardır ki böylece tek derdi eğlence ve keyif olan bir nesil ortaya çıksın ve ciddiyet ile fedakârlık gerektiren değişimin yükünü üstlenmekten aciz bir nesil yetişsin. Suud hanedanının Eğlence Otoritesini, -içerisinde iyiliği emretme ve kötülüğü yasaklamanın hakikatinden sapmaların olduğu- iyiliği emretme ve kötülüğü yasaklama otoritesi ile değiştirmesi bu rejimlerin politikası ve amaçlarının bir örneğinden başka bir şey değildir. Bu örnek, lafızların daha önce geçenlerle

örtüşmesi açısından zikredilmiştir; ancak diğer rejimlerin yaptığı da tıpatıp aynısıdır, eksiği yok fazlası vardır; zira tüm bu rejimlerin gençlik ve spor bakanlıkları vardır ve bunlara bazen sağlık, eğitim ve sanayi bütçelerini, hatta savunma bütçesini bile aşan devasa bütçeler ayrılmaktadır. Buna ilaveten, sadece insanları haramla eğlendirmek için değil, aynı zamanda genç nesli bu ehemmiyetsiz şeylere ve haramlara bağımlı kılmak için rezilliği ve sapkınlıkları kollayan sanat bakanlıkları da vardır; böylece bu rejimlerin gölgesinde Müslümanların meselesini önemsemek bir yana kendi meselesini ve karanlık geleceğini önemsemek dahi aklına gelmeyen sorumsuz bir şekilde önemsiz şeylerle meşgul olan bir nesil inşa edilmiştir.

İslam'da eğlencenin aslen mubah olduğu doğrudur; ancak bunun şeriata uygun olması ve İslam'ın gözeticilik doğasıyla, tüm insanlara taşıdığımız davetle, özellikle de daveti taşıyan kişinin şahsiyeti ve ciddiyetiyle çelişmemesi gerekir. Ayrıca eğlence yöntemleri ile bu nesli gözetleyip duranların bu yöntemleri kullanma şekli arasında bir bilinç oluşturup bağlantı kurulması gerekir; nitekim bu, efendimiz Ömer Radiyallahu Anh'ın hakkında şöyle dediği bir Müslümana yakışan durum değildir: “Ben hilekâr değilim. Hiçbir hilekâr da beni aldatamaz.” Yani bir Müslümana, habis birinin kendisi için hazırlayıp milyonları harcadığı mezbahaya bir sürü gibi sürüklenmesi yakışmaz.

Bir Müslümanın, özellikle de davet taşıyıcısının, ciddiyete, davet fikri ve şeriatıyla meşgul olmaya dayalı ayırt edici bir şahsiyeti olmalıdır; bu nedenle bu şahsiyeti zayıflatacak, karakteriyle çelişecek ya da ciddiyetini ve vakarını alıp götürecek türden eğlenceleri kabul etmemelidir. Bir Müslümanın ve davet taşıyıcısının toplumda ve genç akranları arasında etkili olabilmesi ve ümmetin ve tüm insanların liderliğini alabilmesi için, bu sıfatları koruması gerekir; zira bunlar, özellikle ümmetin, hatta laikliğin zifiri karanlığında bocalayan ve bu karanlığın ortasında kendisini kurtarmak ve elinden tutmak için uzanacak herhangi bir eli arayan insanlığın içinden geçtiği bu dönemde mubahlardan olsa bile sahipleri oyun ve eğlenceyi kabul etmeyen devlet adamı ve davet taşıyıcısının sıfatlarıdır. Bu nedenle davet taşıyıcısının nezdinde kriter, sadece genel şerî mubah değil, aynı zamanda şu olmalıdır: Bu türden bir eğlence, davet taşıyıcısının şahsiyetinin doğasıyla, genel olarak da ciddiyetle, fikri ciddiyetle, disiplinle ve davet taşıyıcısının vakarıyla uyumlu mu yoksa bunları zayıflatıp bozuyor mu? Batı kültürünü taklit etmeye ya da boş eğlence programlarını izlemeye sürüklenen veya kalbi önemsiz şeylerle dolduran eğlencenin, açıkça haram olan unsurlar içermese bile, davete ve onun taşıyıcısının şahsiyetine zarar verdiği açıktır; çünkü bunların bilinç ve azim üzerinde giderek biriken etkisi tehlikelidir.

Ümmetin ve insanlığın yükünü taşıırken eğlence ile ciddiyetin arasını birleştirmeye ve nefsin usanıp bıkmaması için bir ölçüde dinlenmeye ihtiyaç duyduğunu kabul etmek gerekir; ancak davet taşıyıcısının üzerindeki sorumluluk ile dinlenme ihtiyacı arasındaki dengenin gözetilmesi gerekir; bu dinlenmenin, bir savaşçının dinlenmesi gibi istisnai bir durumdan öteye geçmemesi ve umursamaz ve gafil bir kişinin dinlenmesi gibi olmaması gerekir. Ayrıca Selman ile Ebu Derda Radiyallahu Anh arasında geçen bir hadiste şöyle

geçmektedir: “Rabbinin senin üzerinde hakkı vardır. Nefsinin senin üzerinde hakkı vardır. Ailenin senin üzerinde hakkı vardır. Şu halde her hak sahibine hakkını ver.” Davet taşıyıcısının kendisi için spor ve yürüyüş gibi fiziksel aktiviteler içeren düzenli bir eğlence programı hazırlaması ile düşmanı olan rejimler, medya kuruluşları, spor ve kültür bakanlıkları ve benzerleri tarafından onun için hazırlanan eğlence yöntemleriyle kendisine verilen zehri yudumlaması arasında fark vardır. En önemli kural şudur: Müslüman ve davet taşıyıcısı eğlencesini, tafsili şeri hüküm ölçüsü ile bunun devlet adamının şahsiyeti ve davet derdi üzerindeki etkisinin ölçüsü gibi iki ölçüye göre değerlendirmelidir; şayet bu iki ölçü de sağlamsa, işte o zaman eğlence yerilmeye değil, övülmeye layık olur.

Allah'ım, Sen insanı bu yeryüzünde Halife kıldın ve ona, bu istihlafın hakkını yerine getirmesini ve Sana hakkıyla ibadet etmesini emrettin; öyleyse bizi risaletlerinin bilincinde olan ve görevlerini yerine getirenlerden kıl ve bizi gafillerden ve eğlenceye dalanlardan eyleme. Allah'ım, bize bu dinin yükünü taşıma konusunda dürüstlük, değişim yolunda sebat ve hak ile batılın, faydalı ile zararlı olanın arasını ayırt eden basiretle rızıklandır. رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (Onlar şöyle yakarırlar:) Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize tarafından rahmet bağışla. Lütfu en bol olan sensin.” [Al-i İmran 8]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Bilal Muhacir – Pakistan